

Ξένος περί τοῦ 'Ραββίαι καὶ τῆς ἐποχῆς αὐτοῦ καὶ δ κ. 'Ιγν. Μοσχάκης ἡ γυνὴ καὶ ὁ χριστιανισμός.

Πληροφορηθεὶς ὁ Σύλλογος ὅτι ἐξ 'Ιταλίας παρσκευάζονται νὰ κατέλθωσιν εἰς 'Ελλάδα πολλοὶ 'Ιταλο-Ἀλβανοὶ ἄπαικοι, συνέστησεν ἐκ νέου τὴν ἐπὶ τούτῳ ἐπιτροπὴν αὐτοῦ ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν διὰ τὰ περαιτέρω.

Εἰς τὴν ἐν 'Αθήναις σχολὴν τῶν ἀπόρων παίδων προσετέθη τὸ μάθημα τῆς ἀπαγγελίας, ἀνατεθὲν τῷ κ. Α. Μανούσῳ, εὐδοκίμως διδάξαντι τὸ μάθημα τοῦτο ἐν τῷ ᾧδεῳ.

Τὴν 5 Δεκεμβρίου ἐδόθη ἐν τῇ οἰκίᾳ τοῦ κ. Β. Μελά εὐμενῶς παρὰ χωρηθείσῃ, εὐεργετικῶς χορὸς ὑπὲρ τῆς σχολῆς τῶν ἀπόρων παίδων ὑπὸ τὴν προστασίαν τῶν εὐγενῶν κυριῶν Εὐθυμίας Α. Κουμουνδούρου, 'Ρόζας Σ. Βαλκωρίτου, Τερψιχόρης Β. Μελά, 'Ιφιγενείας Α. Συγγροῦ καὶ Ναταλίας Α. Σούτσου. Τὸ ἐκ τοῦ χοροῦ τούτου εἰσπραχθὲν ποσὸν ἀνῆλθεν εἰς δρ. 4,679,30.

Ἀπεβίωσεν ὁ **Φραγκίσκος Ξυλαρινὸς** τὸ ἀρχαιότερον τῶν ἐπιτίμων μελῶν τοῦ Συλλόγου ψηφισθὲν τοιοῦτο ἀπὸ τοῦ 1866. Ὁ Ξυλαρινὸς ἦν ἐκ τῶν ἐνθέρμως ἀγαπησάντων τὸν Σύλλογον ἐκ τῆς πρώτης αὐτοῦ συστάσεως καὶ ἐκθύμως πάντοτε ὑπὲρ αὐτοῦ ἐργασθέντων.

Ὅμοίως ἀπεβίωσεν ὁ **Δημήτριος Δεσποτόπουλος** μέλος ἐπίτιμον ἀγαπητὸν καὶ σεβαστόν.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἐκπαίδευσις. Ἐν Γερμανίᾳ προετοιμάζεται σχέδιον μεταρρυθμίσεως τοῦ ἐν ταῖς γυμνασίαις διδακτικοῦ συστήματος, ὅπερ προκλήσεται τῇ ἐπικυρώσει τῆς προσεχοῦς βουλῆς. Ἡ μεταρρύθμισις αὕτη συνίσταται περίπου εἰς τὰ ἑξῆς: ἐν ἀμφοτέροις ταῖς γυμνασίαις, τῷ τε ἀνθρωπιστικῷ (humanistisches) ἢ κλασικῷ (classisches) καὶ τῷ πρακτικῷ, ἢ, ὡς κακοζήλως παρ' ἡμῶν ἐκλήθη πραγματικῷ (Realgymnasium), θέλει ἐπικυρῶσθαι τὸ μάθημα τῶν φυσικομαθηματικῶν ἐπιστημῶν καὶ θέλει ἀνέλθει ἡ διδασκαλία αὐτοῦ τοῦλάχιστον μέχρι τῶν ἐξ ὥρῶν κατ'ἐβδομάδα ἐν τῷ πρώτῳ τῶν γυμνασίων τούτων θέλουσι προστεθῇ ὥραι τῇ παραδόσει τῶν ἐλληνικῶν, ἐν τῷ δευτέρῳ τῇ τῶν λατινικῶν καὶ ἀγγλικῶν γραμμάτων. Ἡ προταθισομένη αὕτη μεταρρύθμισις δείκνυσιν ἡμῶν φανεράν ἀντίδρασιν κατὰ τῆς ἁλλοθεν, πρὸ πάντων ὑπὸ τῶν εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας κατεγινόμενων, ὑποστηριζομένης ιδέας, ὅτι ἡ κλασικὴ μόρφωσις ὀφείλει ἔνα ὑπο-

χωρήσῃ τῇ πρακτικῇ καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἀρχαίων γλωσσῶν τῇ τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν. Οὐ τοῦ παρόντος βεβήκως ὅπως ἐκφέρωμεν τὰς ἡμετέρας κρίσεις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἀφείλομεν ὁμῶς νὰ δημολογήσωμεν, ὅτι μ' ὅλον τὸ ἱερὸν σέβας, ὅπερ πρὸς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἔχομεν πεπείσμεθα, ὅτι θεωρία καὶ πράξις ἀνάγκη ἵνα συμβαδίζωσιν, ὡς παντοῦ καὶ πάντοτε, οὕτω καὶ ἐν τῇ τῶν νέων ἐκπαιδεύσει, καὶ ὡς ἄνευ γνώσεων τῶν φυσικῶν ἐπιστημῶν δὲν δύναται τις νὰ ὀνομασθῇ ἄνθρωπος, οὕτω ἡ μᾶλλον κατὰ μείζονα λόγον, καὶ ἄνευ γνώσεων τῆς ἱστορίας, ὥστε οὔτε ἡ πρακτικὴ ἢ ἡ κατὰ τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας ἐκπαίδευσις πρέπει νὰ ὑπερέχῃ τῆς θεωρητικῆς ἢ τῆς κατὰ τὰς ἱστορικὰς ἐπιστήμας, οὕτω πάλιν ἡ δευτέρα τῆς πρώτης, ἀλλ' ἀμφότεραι νὰ ἔχωσι τὴν αὐτὴν θέσιν. Καὶ ἕτερόν τι δείκνυσιν ἡμῖν, ὅφ' ἑτέρου ἢ προμελετωμένη αὕτη μεταρρύθμισις τείνει ἵνα καταστήσῃ καὶ τὸ λεγόμενον πρακτικὸν γυμνάσιον (Rehgymnasium) κλασικόν, σκοποῦσα ν' αὐξήσῃ τὰς ὥρας τοῦ ἐν αὐτῷ μαθήματος τῶν λατινικῶν, ἐν ᾧ ἐπιθυμία εἶναι τῶν εἰς τὰς φυσικὰς ἐπιστήμας καταγινομένων ἵνα ἀπ' ἐγκντίας τὸ δεύτερον πρακτικὸν καταστήσωσι. Ἐὰν καὶ περὶ τῶν δύο τούτων εἰδῶν τῶν γυμνασίων ἐπιτρέπηται ἡμῖν ἐνταῦθα ἵνα ἐν παρόδῳ ἐκφράσωμεν τὸ ἡμέτερον φρόνημα, λέγομεν, ὅτι οὐ μόνον ἡ συγχώνευσις τοῦ κλασικοῦ ἐν τῷ πρακτικῷ γυμνασίῳ οὐδόλως πείθει ἡμᾶς ἀλλ' οὐδὲ αὕτη ἡ ὑπάρξις τῶν διαφόρων γυμνασίων καὶ μᾶλλον ἠθέλομεν ἐπιδοκιμάσῃ τὴν συγχώνευσιν τοῦ πρακτικοῦ ἐν τῷ κλασικῷ, διότι πράγματι, ἐὰν λ. χ. υἱὸς ἐμπόρου, ὑπακούων τῇ θελήσει τοῦ πατρὸς, εἰσέλθῃ εἰς τὸ πρακτικὸν γυμνάσιον, ὅπως μετὰ τὴν ἀποφοίτησιν διαδεχθῇ τὸν πατέρα ἐν τῷ σταδίῳ τοῦ βίου, ὅφ' οὗ ἀποφοιτήσῃ ὁμῶς πεισθῇ ὅτι οὐδαμῶς ἡ φύσις αὐτοῦ πρὸς τὸ ἐμπόριον ῥέπει ἀλλὰ μάλιστα πρὸς τὴν φιλολογίαν π.χ., ἐν ᾗ ποίῃ θέσει εὐρεθήσεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος, μὴ δυνάμενος νὰ ἐπιδοθῇ εἰς ὅ,τι κλίνει, ἕνεκα τῆς ἀγνοίας τῶν ἐλληνικῶν καὶ λοιπῶν τῇ φιλολογίᾳ ἀναγκαίων σπουδῶν; ἄρξεται ἐκ νέου τὰ γυμνασιακὰ μαθήματα; οὐχὶ βεβήκως ἄρα θέλει θυσιάσῃ τὸ μέλλον αὐτοῦ τῷ πρακτικῷ γυμνασίῳ, θέλει γείνῃ δοῦλος τῆς ἐκπαιδεύσεως αὐτοῦ. Ἐκ πάντων τούτων ἐξάγουμεν τὸ συμπέρασμα ὅτι τὰ λύκεια πρέπει νὰ διδάσκωσι τοιαῦτα καὶ τοσαῦτα, ὥστε ὁ τελειόφοιτος νὰ ᾖ εἰς θέσιν νὰ ἐκλέξῃ ἐλεύθερος τὸ στάδιον αὐτοῦ, τοῦθ' ὅπερ καταστρέφει προφανῶς τὸ πρακτικὸν γυμνάσιον. Τὴν ιδέαν ταύτην εἶδομεν εὐχαιρίστως ἐπικροτουμένην ὑπὸ πολλῶν περιφήμων ἀνδρῶν, ἐν οἷς καὶ τὰ ὀνόματα δύο ἐνδόξων συγκαταλέγονται, ἐνὸς διασήμεου καθηγητοῦ καὶ πολιτειολόγου καὶ ἐνὸς μεγάλου ἀρχιτέκτονος καὶ συγγραφέως, τοῦ Holtzendorff δηλαδὴ καὶ τοῦ Semper. Π. Μ. Οἱ.